

EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI

NEUVOSTO

Strasbourg, 22. toukokuuta 2012
(OR. en)

2011/0283 (COD)
LEX 1268

PE-CONS 15/1/12
REV 1

FSTR 21
FC 14
REGIO 35
SOC 217
CADREFIN 155
FIN 220
CODEC 749

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS
NEUVOSTON ASETUKSEN (EY) N:o 1083/2006 MUUTTAMISESTA
RAHOITUSVAKAUTENSA OSALTA VAKAVISSA VAIKEUKSISSA OLEVILLE
TAI VAKAVIEN VAIKEUKSIEN UHASTA KÄRSIVILLE
JÄSENVALTIOILLE TARKOITETTUJA RISKINJAKOVÄLINEITÄ
KOSKEVIEN TIETTYJEN SÄÄNNÖSTEN OSALTA**

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o .../2012,

annettu 22 päivänä toukokuuta 2012,

**neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 muuttamisesta
rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa oleville tai
vakavien vaikeuksien uhasta kärsiville jäsenvaltioille tarkoitettuja
riskinjakovälineitä koskevien tiettyjen säännösten osalta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 177 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä²,

¹ EUVL C 43, 15.2.2012, s. 13.

² Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 19. huhtikuuta 2012 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 26. huhtikuuta 2012 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Ennennäkemätön maailmanlaajuinen finanssikriisi ja talouden laskusuhdanne ovat vahingoittaneet vakavalla tavalla talouskasvua ja rahoitusvakautta sekä heikentäneet huomattavasti useiden jäsenvaltioiden rahoituksellisia ja taloudellisia edellytyksiä sekä sosiaalisia oloja.
- (2) Vaikka kriisin kielteisten vaikutusten torjumiseksi on jo toteutettu merkittäviä toimia, myös lainsäädännön muutoksia, finanssikriisin vaikutukset tuntuvat laajalti reaalityaloudessa, työmarkkinoilla ja kansalaisten elämässä.
- (3) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 122 artiklan 2 kohdassa määrätään mahdollisuudesta myöntää jäsenvaltiolle unionin taloudellista apua, jos muun muassa poikkeukselliset tapahtumat, joihin jäsenvaltio ei voi vaikuttaa, ovat aiheuttaneet sille vaikeuksia tai vakavasti uhkaavat aiheuttaa sille suuria vaikeuksia. Tämän mukaisesti on neuvoston asetuksella (EU) N:o 407/2010¹ otettu käyttöön Euroopan rahoitusvakautusmekanismi unionin rahoitusvakauden säilyttämiseksi.

¹ EUVL L 118, 12.5.2010, s. 1.

- (4) Irlannille on myönnetty rahoitustukea neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2011/77/EU¹ ja Portugalille neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2011/344/EU² asetuksen (EU) N:o 407/2010 nojalla.
- (5) Kreikalla oli vakavia vaikeuksia rahoitusvakautensa osalta jo ennen asetuksen (EU) N:o 407/2010 voimaantuloa. Kreikalle myönnettävä rahoitustuki ei sen vuoksi voinut perustua mainittuun asetukseen.
- (6) Kreikan kanssa 8 päivänä toukokuuta 2010 allekirjoitetut lainanantajien välinen sopimus ja lainajärjestelysopimus tulivat voimaan 11 päivänä toukokuuta 2010. Lainanantajien välisen sopimuksen on määrä pysyä täysimääräisesti voimassa kolmen vuoden ohjelmakauden ajan niin kauan kuin lainajärjestelysopimuksen mukaisia varoja on maksamatta.
- (7) Järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille 18 päivänä helmikuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 332/2002³ mukaan neuvosto myöntää keskinäistä tukea jäsenvaltiolle, joka ei ole ottanut euroa käyttöön ja jolla on maksutasetta koskevia vaikeuksia tai jota tällaiset vaikeudet vakavasti uhkaavat.

¹ Neuvoston täytäntöönpanopäätös 2011/77/EU, annettu 7 päivänä joulukuuta 2010, unionin Irlannille myöntämästä rahoitustuesta (EUVL L 30, 4.2.2011, s. 34).

² Neuvoston täytäntöönpanopäätös 2011/344/EU, annettu 30 päivänä toukokuuta 2011, unionin Portugalille myöntämästä rahoitustuesta (EUVL L 159, 17.6.2011, s. 88).

³ EYVL L 53, 23.2.2002, s. 1.

- (8) Unkarille on myönnetty rahoitustukea neuvoston päätöksellä 2009/102/EY¹ ja Romanian neuvoston päätöksellä 2009/459/EY² asetuksen (EY) N:o 332/2002 nojalla.
- (9) Euroalueen 17 jäsenvaltion valtiovarainministerit allekirjoittivat 11 päivänä heinäkuuta 2011 sopimuksen Euroopan vakausmekanismin (EVM) perustamisesta. Euroalueen valtion- tai hallitusten päämiesten 21 päivänä heinäkuuta ja 9 päivänä joulukuuta 2011 tekemien päätösten perusteella sopimusta muutettiin mekanismin vaikuttavuuden parantamiseksi, ja muutettu sopimus allekirjoitettiin 2 päivänä helmikuuta 2012. Mainitun sopimuksen mukaisesti EVM ottaa vuoteen 2013 mennessä hoitaakseen tällä hetkellä Euroopan rahoitusvakausvälineellä ja Euroopan rahoituksen vakausmekanismilla hoidettavat tehtävät. EVM olisi sen vuoksi otettava huomioon tässä asetuksessa.
- (10) Eurooppa-neuvosto suhtautui 23 ja 24 päivänä kesäkuuta 2011 antamissaan päätelmissä myönteisesti komission aikomukseen parantaa lainaohjelman ja unionin rahastojen välistä synergiaa ja tuki pyrkimyksiä lisätä Kreikan valmiuksia käyttää sen unionilta saamia varoja parantaakseen kasvua ja työllisyyttä kohdentamalla tuet uudelleen siten, että niillä parannetaan kilpailukykyä ja edistetään uusien työpaikkojen luomista. Se piti myönteisenä ja tuki myös sitä, että komissio valmistelee yhdessä jäsenvaltioiden kanssa kattavan Kreikalle annettavaa teknistä apua koskevan kokonaisvaltaisen ohjelman.

¹ Neuvoston päätös 2009/102/EY, tehty 4 päivänä marraskuuta 2008, yhteisön keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämisestä Unkarille (EUVL L 37, 6.2.2009, s. 5).

² Neuvoston päätös 2009/459/EY, tehty 6 päivänä toukokuuta 2009, yhteisön keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämisestä Romanian neuvostolle (EUVL L 150, 13.6.2009, s. 8).

- (11) Euroalueen valtion- tai hallitusten päämiesten ja EU:n toimielinten 21 päivänä heinäkuuta 2011 antamassa julkilausumassa komissiota ja Euroopan investointipankkia (EIP) pyydettiin lisäämään unionin ja Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) avulla lainaohjelmien ja unionin rahoituksen välistä synergiaa kaikissa maissa, joita unioni ja IMF avustavat. Tämän asetuksen olisi edistettävä kyseistä tavoitetta.
- (12) Eurooppa-neuvoston jäsenten 30 päivänä tammikuuta 2012 antamassa julkilausumassa valtion- tai hallitusten päämiehet sopivat EIP:n infrastruktuurihankkeille myöntämän tuen lisäämisestä kiireellisenä toimenpiteenä ja pyysivät neuvostoa, komissiota ja EIP:ä tarkastelemaan mahdollisia vaihtoehtoja tehostaa EIP:n toimia kasvun tukemiseksi ja antamaan asianmukaisia suosituksia, jotka koskevat muun muassa Euroopan unionin yleisen talousarvion mahdollisuuksia vivuttaa EIP-ryhmän rahoituskykyä. Tällä asetuksella pyritään vastaamaan kyseiseen pyyntöön meneillään olevan kriisinhallinnan yhteydessä.
- (13) Toimenpideohjelmien ja hankkeiden täytäntöönpanoon infrastruktuuri-investointien ja tuotannollisten investointien yhteydessä liittyy Kreikassa vakavia ongelmia, koska yksityisen sektorin ja etenkin rahoitussektorin osallistumisedellytykset ovat muuttuneet ratkaisevasti talous- ja finanssikriisin seurauksena.

- (14) Näiden ongelmien lievittämiseksi ja toimenpideohjelmien ja hankkeiden täytäntöönpanon nopeuttamiseksi sekä talouden elpymisen tukemiseksi on tarpeen, että jäsenvaltiot, joilla on ollut vakavia vaikeuksia rahoitusvakautensa osalta tai joita tällaiset vaikeudet ovat vakavasti uhanneet ja joille on myönnetty rahoitustukea jostakin Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä 11 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006¹ 77 artiklan 2 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1311/2011², mainitusta rahoitustukimekanismista, voivat osoittaa rahoitusvaroja toimenpideohjelmista sellaisten riskinjakovälineiden perustamiseen, joilla tarjotaan lainoja tai takuita tai muita rahoitusjärjestelyjä jonkin toimenpideohjelman hankkeiden ja toimien tukemiseksi.

¹ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.

² EUVL L 337, 20.12.2011, s. 5.

- (15) Koska EIP:lla on vankka asiantuntemus infrastruktuurihankkeiden merkittävänä rahoittajana ja se on sitoutunut tukemaan talouden elpymistä, komissiolla olisi oltava mahdollisuus perustaa riskinjakovälineitä EIP:n kanssa tätä varten tehdyllä yhteistyösopimuksella. Oikeusvarmuuden takaamiseksi asetuksessa (EY) N:o 1083/2006 on tarpeen säätää tällaisen yhteistyösopimuksen yleisimmistä ehdoista. Tässä asetuksessa säädettyjen riskinjakovälineiden kriisinhallintaan liittyvän erityisluonteen osalta tällaisen yhteistyön täsmälliset ehdot olisi vahvistettava yksittäisellä yhteistyösopimuksella, joka tehdään komission ja EIP:n välillä Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002¹ mukaisesti.
- (16) Asianomaisissa jäsenvaltioissa mahdollisesti syntyvien investointimahdollisuuksien kehittämistä varten komission olisi voitava perustaa riskinjakovälineitä myös asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 54 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen sellaisten kansallisten tai kansainvälisten julkisoikeudellisten yhteisöjen tai julkisen palvelun tehtäviä suorittavien yksityisoikeudellisten yhteisöjen kanssa, jotka esittävät riittävät rahoitustakuut, samankaltaisin ehdoin kuin EIP:iin sovelletaan ja EIP soveltaa.

¹ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

- (17) Jotta meneillään olevaan talous-, finanssi- ja sosiaalikiinriisiin voitaisiin puuttua nopeasti, komission olisi toteutettava tämän asetuksen mukaiset riskinjakovälineet asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 54 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- (18) Selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi asetuksen (EY) N:o 1083/2006 36 a artiklaan, sellaisena kuin se on muutettuna tällä asetuksella, olisi lisättävä riskinjakovälineen määritelmä. Riskinjakovälineitä olisi käytettävä lainoihin ja takuisiin sekä muihin rahoitusjärjestelyihin rahoitettaessa Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) tai koheesiorahastosta osarahoitettujen toimien sellaisia investointikustannuksia, joita ei voida pitää tukikelpoisina kustannuksina asetuksen (EY) N:o 1083/2006 55 artiklan tai valtiontukea koskevien unionin sääntöjen mukaisesti. Tätä varten on myös tarpeen säätää poikkeuksesta asetuksen (EY) N:o 1083/2006 54 artiklan 5 kohtaan.

- (19) Jäsenvaltion, joka haluaa hyödyntää riskinjakovälinettä, olisi ilmoitettava komissiolle esittämässään kirjallisessa pyynnössä selkeästi, miksi se katsoo täyttävänsä jonkin asetuksen (EY) N:o 1083/2006 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista tukikelpoisuuden edellytyksistä, ja todistaakseen tukikelpoisuutensa sen olisi liitettävä pyyntöönsä kaikki tässä asetuksessa vaaditut tiedot. Pyyntöä esittäneen jäsenvaltion olisi pyynnössään myös ilmoitettava EAKR:sta tai koheesiorahastosta osarahoitetut ohjelmat (mukaan luettuina luettelo hanke-ehdotuksista ja niihin liittyvät rahoitustarpeet) sekä se osuus kyseisten ohjelmien vuosien 2012 ja 2013 määrärahoista, jonka se haluaa kohdentaa riskinjakovälineeseen. Jäsenvaltion pyyntö olisi sen vuoksi esitettävä komissiolle viimeistään 31 päivänä elokuuta 2013, jotta komission päätös pyyntöä esittäneen jäsenvaltion osallistumisesta riskinjakovälineeseen voitaisiin hyväksyä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013. Asetuksen (EY) N:o 1083/2006 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti EAKR:sta ja koheesiorahastosta rahoitettuja toimenpideohjelmia olisi tarkistettava ennen kuin komissio tekee jäsenvaltion pyyntöä koskevan päätöksen.

- (20) Riskinjakovälineen perusteella tukikehitysten valikoidujen toimien olisi oltava joko suurhankkeita, joista on jo tehty asetuksen (EY) N:o 1083/2006 41 artiklan mukainen komission päätös, tai muita EAKR:sta tai koheesiorahastosta osarahoitettuja, niiden yhteen tai useampaan toimenpideohjelmaan liittyviä hankkeita, kun yksityisten sijoittajien rahoitus ei riitä kattamaan kyseisten hankkeiden investointikustannuksia. Jos riskinjakovälineen varoja on vielä käytettävissä, valikoidut toimet voisivat olla myös toimia, joilla edistetään pyynnön esittäneen jäsenvaltion kansallisen strategisen viitekehysten ja yhteisön koheesiopolitiikan strategisten suuntaviivojen tavoitteita ja jotka voivat luonteensa vuoksi osaltaan tukea kasvua ja talouden elpymistä.

- (21) Pyynnön esittävän jäsenvaltion olisi lisäksi ilmoitettava pyynnössään määrä, jonka se voi käyttää sille asetuksen (EY) N:o 1083/2006 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti osoitetuista koheesiopoliittikan määrärahoista yksinomaan omaksi hyväkseen ja joka voidaan sitoa riskinjakovälineen tavoitteisiin yksinomaan unionin vuosina 2012 ja 2013 tehtävistä talousarviositoumuksista asetuksen (EY) N:o 1083/2006 75 artiklan 1 kohdan mukaisesti, eikä tämä määrä saisi ylittää 10:tä prosenttia pyynnön esittäville jäsenvaltiolle EAKR:sta ja koheesiorahastosta osoitetusta asetuksen (EY) N:o 1083/2006 28 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti hyväksytystä ohjeellisesta kokonaismäärästä vuosiksi 2007–2013. Lisäksi on tarpeen varmistaa, että unionin rahoitusosuus riskinjakovälineestä, mukaan luettuina hallintopalkkiot ja muut tukikelpoiset kustannukset, rajataan selkeästi edellä tarkoitettuun riskinjakovälineeseen osoitetun unionin rahoitusosuuden enimmäismäärään ja että Euroopan unionin yleiseen talousarvioon ei saa aiheutua muita ehdollisia sitoumuksia. Joko EIP:n tai sellaisten kansallisten tai kansainvälisten julkisoikeudellisten yhteisöjen tai julkisen palvelun tehtäviä suorittavien yksityisoikeudellisten yhteisöjen, joiden kanssa riskinjakoväline on yhteistyösopimuksella perustettu, olisi näin ollen vastattava perustetusta riskinjakovälineestä rahoitettujen toimien mahdollisista muista riskeistä. Riskinjakovälineeseen osoitetut, siihen siirretyt tai jäljelle jääneet määrät olisi voitava käyttää uudestaan tämän asetuksen mukaisesti saman jäsenvaltion pyynnöstä samassa riskinjakovälineessä edellyttäen, että jäsenvaltio edelleen täyttää tukikelpoisuuden edellytykset.

- (22) Komission olisi tarkistettava, että pyynnön esittäneen jäsenvaltion toimittamat tiedot ovat oikeita ja että jäsenvaltion pyyntö on perusteltu, ja komissiolle olisi annettava valta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksenä neljän kuukauden kuluessa jäsenvaltion pyynnöstä päätös pyynnön esittäneen jäsenvaltion osallistumista riskinjakovälineeseen koskevista ehdoista. Perustetun riskinjakovälineen rahoitusta varten tukikelpoisiksi olisi kuitenkin hyväksyttävä vain hankkeet, joista joko EIP tai tapauksen mukaan kansallinen tai kansainvälinen julkisoikeudellinen yhteisö tai julkisen palvelun tehtäviä suorittava yksityisoikeudellinen yhteisö tekee myönteisen rahoituspäätöksen. Komission päätös olisi avoimuuteen ja oikeusvarmuuteen liittyvistä syistä julkaistava Euroopan unionin virallisessa lehdessä.
- (23) Ottaen huomioon tällä asetuksella käyttöön otetun riskinjakovälineen kriisinhallintaan liittyvän tarkoituksen ja luonteen sekä kansainvälisiin markkinoihin vaikuttavan ennennäkemättömän kriisin ja talouden laskusuhdanteen, jotka ovat vahingoittaneet vakavalla tavalla useiden jäsenvaltioiden rahoitusvakautta ja jotka edellyttävät nopeita toimia reaalitalouteen, työmarkkinoihin ja kansalaisten elämään kohdistuvien vaikutusten torjumiseksi, tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.
- (24) Asetusta (EY) N:o 1083/2006 olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1083/2006 seuraavasti:

1) Korvataan 14 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Rahastoille varattu Euroopan unionin talousarvio toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission yhteisen hallinnoinnin puitteissa Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002^{*} 53 artiklan b alakohdan mukaisesti, lukuun ottamatta tämän asetuksen 36 a artiklassa tarkoitettua välinettä ja tämän asetuksen 45 artiklassa tarkoitettua teknistä tukea.

Moitteettoman varainhoidon periaatetta sovelletaan asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 48 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

^{*} EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1."

2) Lisätään artikla seuraavasti:

"36 a artikla

Riskinjakoväline

1. Tässä artiklassa riskinjakovälineellä tarkoitetaan rahoitusvälinettä, joka kattaa määritellyn riskin joko kokonaan tai osittain, mahdollisesti sovittua korvausta vastaan.
2. Jäsenvaltio, joka täyttää jonkin 77 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa vahvistetuista edellytyksistä, voi osoittaa osan 19 ja 20 artiklan mukaisesti jaetuista kokonaismäärärahoista riskinjakovälineeseen, joka perustetaan yhteistyösopimuksella, jonka komissio tekee joko EIP:n tai asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 54 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen sellaisten kansallisten tai kansainvälisten julkisoikeudellisten yhteisöjen tai julkisen palvelun tehtäviä suorittavien yksityisoikeudellisten yhteisöjen kanssa, jotka esittävät riittävät rahoitustakuut, samankaltaisin ehdoin kuin EIP:iin sovelletaan ja EIP soveltaa (jäljempänä 'toimeksisaanut toimeenpanoelin') ja joka kattaa varausten tekemisen ja pääoman kohdentamisen riskinjakovälineestä myönnettyjä lainoja ja takuita sekä muita rahoitusjärjestelyjä varten.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu yhteistyösopimus sisältää määräyksiä erityisesti seuraavista: unionin rahoitusosuuden kokonaismäärä ja sen saataville asettamista koskeva aikataulu; toimeksisaaneen toimeenpanoelimen perustamaa varainhoitotiliä koskevat ehdot; unionin rahoitusosuuden käyttöä koskevat tukikehpoisuuden edellytykset; sopimuksen mukaista tarkkaa riskinjakoa (velkaantuneisuusaste mukaan luettuna) koskevat yksityiskohtaiset tiedot ja toimeksisaaneen toimeenpanoelimen myöntämät takuut; riskinjakovälineen hinnoittelu, jossa otetaan huomioon riskimarginaali ja riskinjakovälineen kaikkien hallintokustannusten kattaminen; riskinjakovälineeseen liittyvien hanke-ehdotusten haku- ja hyväksyntämenettely; riskinjakovälineen käyttöaika ja raportointivaatimukset.

Tavoitteena on, että tarkka riskinjako (velkaantuneisuusaste mukaan luettuna), johon toimeksisaanut toimeenpanoelin yhteistyösopimuksen nojalla sitoutuu, on keskimäärin vähintään puolitoistakertainen verrattuna unionin rahoitusosuuteen riskinjakovälineestä.

Maksut riskinjakovälineeseen maksetaan erinä riskinjakovälineen käyttöä lainojen ja takuiden myöntämiseen tiettyjen toimien rahoittamiseksi koskevan aikataulun mukaisesti.

4. Riskinjakovälinettä käytetään 54 artiklan 5 kohdasta poiketen rahoitettaessa toimia, jotka osarahoitetaan EAKR:sta tai koheesiorahastosta, kun kyse on investointikustannuksista, joita ei voida rahoittaa tukikelpoisina kustannuksina 55 artiklan mukaisesti, tai jotka rahoitetaan valtiontukea koskevien unionin sääntöjen mukaisesti.

Sitä voidaan käyttää myös rahoitettaessa toimia, joilla edistetään pyynnön esittäneen jäsenvaltion kansallisen strategisen viitekehyksen ja yhteisön koheesiopolitiikan strategisten suuntaviivojen tavoitteita neuvoston päätöksen 2006/702/EY* nojalla ja joista saadaan älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua edistävän unionin strategian kannalta eniten lisäarvoa.

5. Komissio toteuttaa riskinjakovälineen talousarviota välillisesti ja keskitetysti asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 54 ja 56 artiklan mukaisesti.
6. Jäsenvaltion, joka haluaa hyödyntää riskinjakovälinettä, on esitettävä komissiolle kirjallinen pyyntö viimeistään 31 päivänä elokuuta 2013. Jäsenvaltion on pyynnössään toimitettava kaikki tiedot, jotka tarvitaan seuraavien seikkojen toteamiseksi:
 - a) se, että jäsenvaltio täyttää jonkin 77 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuista edellytyksistä, viittaamalla neuvoston päätökseen tai muuhun säädökseen, josta ilmenee sen tukikelpoisuus;

- b) luettelo joko EAKR:sta tai koheesiorahastosta osarahoitetuista ohjelmista (mukaan luettuina hanke-ehdotukset ja niihin liittyvät rahoitustarpeet) sekä se osuus kyseisten ohjelmien vuosien 2012 ja 2013 määrärahoista, jonka se haluaa siirtää pois kyseisistä ohjelmista ja kohdentaa uudelleen riskinjakovälineeseen;
- c) luettelo 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti ehdotetuista hankkeista sekä se osuus vuosien 2012 ja 2013 määrärahoista, jonka se haluaa siirtää pois kyseisistä ohjelmista ja kohdentaa uudelleen riskinjakovälineeseen;
- d) määrä, jonka se voi käyttää sille 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti osoitetuista koheesiopolitiikan määrärahoista yksinomaan omaksi hyväkseen, sekä ilmoitus määrästä, joka voidaan sitoa riskinjakovälineen tavoitteisiin yksinomaan unionin vuosina 2012 ja 2013 tehtävistä talousarviositoumuksista 75 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

7. Tarkistettuaan, että jäsenvaltion pyyntö on oikea ja perusteltu, komissio hyväksyy neljän kuukauden kuluessa jäsenvaltion pyynnöstä täytäntöönpanosäädöksenä päätöksen, jossa täsmennetään järjestelmä sen takaamiseksi, että saatavilla oleva määrä käytetään yksinomaan sen jäsenvaltion hyväksi, jolle osoitetuista koheesiopolitiikan määrärahoista määrä on 18 artiklan 2 kohdan nojalla peräisin, ja jossa vahvistetaan pyynnön esittäneen jäsenvaltion osallistumista riskinjakovälineeseen koskevat ehdot. Ehdossa on käsiteltävä erityisesti seuraavia seikkoja:
- a) jäljitettävyyden ja kirjanpito, tiedot varojen käytöstä, maksuehdoista sekä seuranta- ja valvontajärjestelmistä;
 - b) korvausten tai palkkioiden ja muiden hallinto- ja hallintakustannusten rakenne;
 - c) ohjeellinen luettelo rahoitusta varten tukikelpoisista hankkeista; ja
 - d) unionin rahoitusosuuden enimmäismäärä, joka voidaan kohdentaa riskinjakovälineeseen jäsenvaltion käytettävissä olevista määrärahoista, sekä käytännön toteuttamiseen liittyvät erät.

Komission päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Komissio varmistaa jäsenvaltion pyyntöä koskevaa päätöstä tehdessään, että perustetun riskinjakovälineen rahoitusta varten tukikelpoisiksi hyväksytään vain hankkeet, joista joko EIP taikka kansallinen tai kansainvälinen julkisoikeudellinen yhteisö tai julkisen palvelun tehtäviä suorittava yksityisoikeudellinen yhteisö tekee myönteisen rahoituspäätöksen.

8. EAKR:n ja koheesiorahaston mukaisia toimenpideohjelmiä tarkistetaan 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti ennen 7 kohdassa tarkoitettua komission päätöstä.
9. Riskinjakovälineeseen osoitetuille määrärahoille on asetettava ehdoton yläraja, eivätkä ne saa ylittää 10:tä prosenttia pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle EAKR:sta ja koheesiorahastosta osoitetusta 28 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti hyväksytystä ohjeellisesta kokonaismäärästä vuosiksi 2007–2013. Tämän artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuihin hankkeisiin käytettävissä olevat määrärahat rajataan määriin, jotka jäävät jäljelle tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittujen toimien rahoittamisen jälkeen. Tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettulla päätöksellä hyväksytyn riskinjakovälinettä koskevan unionin rahoitusosuuden kokonaismäärän lisäksi unionin osallistuminen riskinjakovälineeseen ei saa aiheuttaa muita ehdollisia sitoumuksia Euroopan unionin yleiseen talousarvioon tai asianomaiselle jäsenvaltiolle.

10. Riskinjako välineeseen sen kattaman toimen päättymisen jälkeen mahdollisesti siirretyt tai jäljelle jääneet määrät voidaan käyttää uudestaan asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä riskinjako välineessä edellyttäen, että jäsenvaltio edelleen täyttää jonkin 77 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa vahvistetuista edellytyksistä. Jos jäsenvaltio ei enää täytä yhtäkään kyseisistä edellytyksistä, riskinjako välineeseen siirretyt tai jäljelle jääneet määrät katsotaan asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 18 artiklassa tarkoitetuiksi käyttötarkoitukseensa sidotuiksi tuloiksi. Asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä tällaisten käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen tuottamat ylimääräiset maksusitoumusmäärärahat lisätään seuraavana vuonna kyseisen jäsenvaltion koheesiopolitiikan määrärahoihin.

* EUVL L 291, 21.10.2006, s. 11."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja